

Sag, ere ogsaa komne til det Resultat, at man ad den Vej kunde faae en overordentlig god Forstærkning af Forsvaret, men at man dog ikke der-ved kan erstatte faste Forter. Jeg tror ogsaa, at dette er et rigtigt Standpunkt; at skride til saadanne Foranstaltninger, med Udelukkelse af faste Forter, tror jeg ikke kan anbefales, saa meget mere som man — hvad ogsaa min ærede Kollega, Krigsministeren, bemærkede — endnu intersteds har konstrueret flydende Forter. Jeg kan derfor ikke gaa ind paa, at der i den Sum, som er sat til Udvikling af Flaadens Materiel, ogsaa indbefattes en Sum til Konstruktion af saadanne flydende Forter. Hvis man efter yderligere Overveelse og efter anskillde Forsøg skulde komme til det Resultat, at det vilde være rigtigt at anvende flydende Forter som Hjælpevaaben dels ved Kjøbenhavns Forsvar dels andre Steder, maatte det være en Sag, der var forbeholdt Fremtiden. — Den Sum, der efter min Mening bør anvendes til Flaadens Udvikling idover det sædvanlige i Løbet af de første 10 Aar, udgjør omtrent 10 Millioner Kroner, medens der her i Lovforslaget er sat 15 Millioner. De overskydende 5 Millioner, der forudsættes anvendte til flydende Forter, som skulde træde istedetfor det af Krigsministeren foreslaaede faste Fort paa Middelfrunden, vil jeg ikke kunne modtage paa dette Lovforslag, og jeg skal herom tillade mig at stille Vædringsforslag til 2den Behandling. Jeg skal bemærke, at den af mig foreslaaede Sum, der nøjagtig vil beløbe sig til 9,600,000 Kroner, er meget nær den samme, som var opført i det Lovforslag, der blev fremlagt af en tidligere Krigs- og Marineminister i Samlingen 1872—73; men isørgt er der den meget væsentlige Forskjel, at de 10 Millioner dengang antoges at skulle medgaa i Løbet af 5 a 7 Aar. Naar man ser Sagen alene fra Flaadens Standpunkt, er der naturligvis ingen Tvivl om, at det, som blev foreslaaet dengang, havde en betydelig Fordel, fremfor hvad der nu er foreslaaet. Naar jeg dog har indskrænket mig til at fordele en Sum, der endogslaa snarere er mindre end større end den tidligere forlangte Sum, over et Lidsrum af 10 Aar, saa er det, fordi Regjeringen ønskede, at de extraordinære Beløb, der skulde medgaa til Forsvarsvæsenets Fremme, maatte, naar ikke uforudsete Tilfælde indtraaede, kunne dækkes af de ordinære Indtægter. Den Udvikling, Flaaden vil kunne faae ved det forlangte Beløb, vil findes fremskillet i Bilaget til det af mig nævnte Forslag om Sværnets Ordning, hvor jeg har uarbejdet et Udkast til en Plan for Nybygninger i de første 10 Aar. Grundlaget, hvorpaa denne Plan hviler, er dette, at Flaaden ubelukkende skal anvendes til Forsvar af vore egne Farvande, saaledes at alle de Skibe, der bygges, saavel de større som de mindre, skulde bygges med særligt Bønsyn til disse Farvandes Beskaffenhed. Ved de Overveelser, som have fundet Sted paa dette Grund-

lag, er man kommen til det Resultat, at de Skibe, vi bør have, ere for det Første pansrede Fregatter, og jeg skal da her gjentage, hvad jeg oftere i denne Samling har haft Leilighed til at udtale, at der ikke ved den Slags Skibe forstaaes saa overordentlig store og kostbare Skibe som dem, der findes i alle større Mariner og i en Del mindre, men derimod kun Skibe, der særlig egne sig til Kystforsvar, og altsaa have et saadant Dybgaende, at de med tilbørlig Frihed kunne bevæge sig i vore Farvande, saamtidig med at de have en saadan Hurtighed, at de kunne benyttes til offensive Stød mod Fjenden. Det gaar nemlig i en Søkrig som i en hvilkensomhelst anden Krig, at, selv om man kun vil forsvare sig, er det dog nødvendigt under gunstige Omstændigheder at kunne gaa over til Offensiven. Den anden Klasse Skibe, som der ogsaa er Trang til, er meget hurtige Skibe, der altsaa maatte være upantsrede, og navnlig skulde bruges som Røgnofceringsskibe ved Siden af at være istand til at kunne optage en Kamp med Fjendens upantsrede Skibe. Dernæst vil der være Brug for Kanonbaade og da navnlig saadanne, der med ringe Dybgaende forene den Egenstabs at kunne føre en svær pantskerbrydende Kanon. Saadanne Baade skulde anvendes til lokalt Forsvar paa de Steder, som særlig egne sig dertil. Endelig vil man faae Brug for Torpedoskibe, baade større og mindre. Naar jeg har nævnt dem tilsidst, er det ingenlunde, fordi jeg antager, at de ville faae mindst Betydning i Fremtiden; tværtimod er der vist ingen Tvivl om, at deres Betydning er stadig voksende.

For nu nogenlunde at komme til en Over- sigt over, i hvilket Antal vi ville behøve disse forskellige Skibe, er det nødvendigt at se hen til nogle af de Sværv, der kunne paalægges Flaaden under en saadan defensiv Krig, som der alene tænkes paa, og jeg skal da nævne to af disse Sværv. Der er da for det Første Deltagelse i Kjøbenhavns Forsvar mod Søtiden. Det er tydeligt, saaledes som Forholdene nu ere, da vi kun have en Skætte Søforter, der ligger Byen temmelig nær og ere byggede i en tidligere Periode, da Artilleriet langt fra havde naaet den Udvikling, det nu har faaet, at under de allerfleste Omstændigheder vil en stærk Flaadeafdeling være absolut nødvendig for at deltage i dette Forsvar. Sa man kan endogslaa sige, at under mange Omstændigheder vil, saalænge som de nuværende Forter ikke ere bleve tilbørlig forstærkede — hvad jeg maa betragte som en af de mest paatrængende blandt de foreslaaede Forsvarsforanstaltninger — den allerførste Del af vor Flaade være bunden til Kjøbenhavn. De Skibe, som bør benyttes her, ville dels være Kanonbaade, idet der, som allerede omtalt, paa Grundene ved Sjælland, paa Salt-holmsgrundene og paa Grundene nede i Drogden vil være gode Lokaltetter for saadanne Fartøier. Ligeledes ville Torpedoskibe, naar de ere komne